

Jaarverslag 2020

Stichting van de Familielieden

Naam van de instelling	Stichting van de Familielieden, opgericht op 31-03-2004		
Het RSIN/Fiscaal Nummer	ANBI Dossier nr.: 54280		
	Fiscaalnummer: 816815173		
KvK	27266411		
Bank gegevens	Incassant ID:	NL21ZZZ27266411000	
	SNS Bank:	NL21SNSB0912087579	BIC: SNSBNL2A
	ING Bank:	NL76INGB0003012442	BIC: INGBNL2A
Bezoekadres	Laan van Meerdervoort 51		
	2501 CH Den Haag		
Correspondentieadres	Postbus 304		
	2501 CH Den Haag		
Telefoon	070-3561001		
Fax	084-2290313		
Website	www.stfa.nl		
Email	info@stfa.nl		

De doelstelling

De mensenrechtensituatie in Iran is sinds de machtsovername van het theocratische bewind in Iran in 1979 ernstig verslechterd. De vrijheid van meningsuiting wordt met de voeten getreden.

Vooraf vrouwen, journalisten en etnische en religieuze minderheden zijn slachtoffer van executies, martelingen, opsluitingen zonder proces en discriminatie op alle gebied.

SF wil de stem zijn van slachtoffers in en buiten Iran en wil hen ondersteunen en beschermen, en vraagt aandacht voor deze desastreuze situatie. Ook wil SF de band tussen Nederlanders en Iraniërs bevorderen en solidariteit voor slachtoffers vergroten.

Beleidsplan

- Het bevorderen van de fundamentele mensenrechten in Iran zoals deze zijn vastgelegd in de internationale verdragen en conventies.
- Het bewaken van de uitvoering van de rechten van de mens volgens de Conventie van Geneve voor alle Iraanse dissidenten en voorstanders van de SF; het inzetten van juridische dienstverleners, het ontwikkelen van initiatieven in bedrijven c.q. scholen, mobilisatie van mensenrechtenorganisaties.
- Het organiseren van werkcolleges, bijeenkomsten, demonstraties, herdenkingen, gebedsdiensten, tentoonstellingen, lezingen, persconferenties en het publiceren en verspreiden van artikels via brochures, tijdschriften, internet of andere media.
- Het verrichten van alle verdere handelingen, die in de ruimste zin van het woord voor de mensenrechten van Iraniërs in en buiten Iran bevorderlijk kunnen zijn.
- De stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door donaties alsmede door de opbrengsten van diverse activiteiten als hierboven beschreven.

De bestuursamenstelling

Het bestuur is als volgt opgesteld:

- Voorzitter
- Secretaris
- Bestuurslid

De namen van de bestuurders

ANBI uitzondering regel: Van de belastingdienst kan ontheffing worden verleend, als publicatie van de namen van de bestuurders voor hen of voor hun familie veiligheidsrisico vormt.

SF heeft een aanvraag voor een ontheffing bij de belastingdienst ingediend.

Aangezien familieleden van de bestuurders, vrijwilligers en actieve leden van de stichting in hun thuisland Iran het gevaar lopen opgepakt en vervolgd te worden, zullen namen niet op de website gepubliceerd worden en alleen om die bijzondere redenen.

Het beloningsbeleid

Geen van de leden of actieve ondersteuners van de Stichting van de Familieleden ontvangt een beloning. SF is immers voor en door vrijwilligers opgezet. Dit beleid is altijd zo geweest. Ook zijn er geen subsidies aangevraagd noch ontvangen. De stichting is geheel afhankelijk van donaties.

Jaarverslag 2020

Voorwoord

Vrienden en supporters van de vereniging,

We zijn 2020 begonnen met onze projecten en gangbare activiteiten maar helaas moesten ons we na 6 maart houden aan de aangekondigde maatregelen rond de Coronapandemie. We hebben allemaal ons best gedaan om ons het hele jaar op actieve en gepaste wijze aan te passen aan de nieuwe omstandigheden en de nieuwe ideeën en initiatieven te verwelkomen. We hebben ons niet laten leiden door de vrees voor tekortkomingen en onbekende paden, maar heel onze inzet en capaciteit met positieve energie, eensgezindheid en saamhorigheid samengebundeld, zodat we onze projecten voort kunnen zetten en samen succes kunnen boeken.

Daar het onder zulke moeilijke omstandigheden voor ons niet mogelijk was om, zoals in het verleden, alle vrienden en supporters van de vereniging persoonlijk te ontmoeten, hebben we nieuwe oplossingen gevonden om onze contacten uit te breiden en de activiteiten voort te zetten. We hebben geleerd dat zwakheden en gebreken nooit doorslaggevend zijn en dat wat er ook moge zijn, we met saamhorigheid en met een positieve kijk, ons werk moeten voortzetten en niet bij de pakken neer gaan zitten. Het feit dat we elkaar niet persoonlijk kunnen zien, was niet het enige, en we hebben er een oplossing voor gevonden. We konden het probleem van afstanden en scheiding van elkaar voor 80% verhelpen. We zullen hier ook mee doorgaan.

Hierbij wil ik mijn innige dank uitspreken voor alle waardevolle vrienden en supporters die de doelen en projecten van de vereniging hebben gesteund. De effecten van jullie ondersteuning waren erg bepalend en hebben veel vrucht afgeworpen.

We krijgen energie van al deze liefde en vrijgevigheid en we zijn jullie enorm dankbaar.

Nahid Deshiry Graag bedanken wij u nogmaals voor uw steun.

Kort onderzoek naar de huidige situatie van de Iraanse samenleving

December 2020

De pogingen van het Iraanse volk om verlost te worden van dictatoriale geestelijke heerschappij en om vrijheid, democratie en maatschappelijke rechtvaardigheid te bereiken, gaan gewoon door. De opstanden van 2017 en 2019 vloeiden daar uit voort. Op de eerste verjaardag van de opstand van november 2019, terwijl de meerderheid van de Iraniërs onder de moeilijkste omstandigheden leeft en daarenboven onder georganiseerde onderdrukking door de regering zucht, wordt de noodzaak van deze verandering van beweging naar een transcendente en menselijke toekomst steeds meer gevoeld. Het is gepast om een korte blik te werpen op de belangrijkste kenmerken van de huidige situatie.

1-Coronacrisis

Iran was in het Midden-Oosten één van de eerste landen die de catastrofe van de Coronapandemie meemaakte op het niveau van een landelijke en algemene crisis. Het regime van Iran bleef lange tijd vliegverkeer tussen China en Iran toestaan vanwege belangen van buitenlandpolitiek met China. Toen medio december 2019 de eerste tekenen van Corona in Iran door specialisten werden vastgesteld, verborgen de moellahs de Coronaramp minstens anderhalve maand voor het Iraanse volk om hun jaarlijkse mars en vooraf geplande parlementsverkiezingen door te kunnen laten gaan. De beste manier om de verspreiding van Corona tegen te gaan, was de besmette centra in quarantaine te plaatsen om te voorkomen dat Corona zich naar andere delen van het land verspreidde, maar het Iraanse regime weigerde de primaire centra van Corona, zoals Qom, in quarantaine te plaatsen. Zo verspreidde de Corona zich van Qom naar de centrale en noordelijke provincies en van daaruit naar het hele land, en tenslotte brak de Corona op agressieve wijze uit in het hele land. Het regime van de moellahs zette zijn keten van wanbeheer voort door de Coronapandemie te marginaliseren tot het niveau van seizoensinfluenza en vervolgens het project van massaveiligheid. Zo ging er essentiële tijd verloren voor voorbereidingen, preventie en het reduceren van het aantal slachtoffers. Vervolgens werden er religieuze bijeenkomsten gehouden, scholen gingen open, toelatingsexamen voor de universiteiten werden gehouden, openbaar vervoer propvol passagiers zonder 1.5 meter afstand te kunnen houden, was aan de orde van de dag en arbeiders moesten werken in werkplaatsen zonder veiligheidsvoorzieningen en preventie tegen het Coronavirus....

Dit alles maakte dat de Coronacrisis veranderde in een regelrechte sociale massamoord. De ervaring van landen die succesvol zijn geweest in de strijd tegen Corona, heeft aangetoond dat quarantaine en voldoende afstand houden tot de meest effectieve maatregelen behoren om Corona te bestrijden en de explosieve groei van de Corona-ziekte en veel menselijke slachtoffers te voorkomen. Landelijke of regionale quarantaines worden gewoonlijk voornamelijk ondersteund doordat er sociale voorzieningen bestaan, die in de levensbehoeften van de burgers voorzien op een aanvaardbaar niveau. Maar in Iran wordt het systeem van sociale voorzieningen door corrupte religieuze instellingen van de staat beheerd en derhalve heeft het volk er geen baat bij.

Nu zijn miljoenen werklozen aan hun lot overgelaten als gevolg van de Coronacrisis: zonder werkloosheidsuitkeringen, ziektekostenverzekering en zonder minimale bestaansvoorzieningen.

Het regime geeft er bij de keuze tussen leven (gezondheid) en brood (economie) de voorkeur aan om de economie draaiende te houden en de gezondheid van de burgers op te offeren, ondanks de dodelijke gevolgen van de explosieve groei van de Corona-epidemie. Bovendien heeft de Coronacrisis aangetoond dat het gezondheidszorgsysteem van het land niet in staat is om voor Coronapatiënten te zorgen gezien de kwaliteit van de apparatuur en ook van het medisch personeel en de oneerlijke verdeling ervan in verschillende delen van het land. De privatisering van het gezondheidszorgsysteem heeft de toegang van mensen in loondienst en miljoenen gemarginaliseerde mensen tot medische zorg en medicijnen ernstig beperkt en zelfs voor velen onmogelijk gemaakt. In een tijd waarin het Iraanse volk geconfronteerd wordt met de mutatie van de derde golf van Corona en worstelt met een ongekende toename van het aantal patiënten en sterfgevallen, stond de medische staf in de afgelopen maanden onder zware werkdruk. Vooral door de besmetting van duizenden verpleegkundigen met Corona en door het sterven van honderden medische stafleden zijn ze uitgeput geraakt. Ziekenhuizen hebben geen bedden meer

voor de patiënten: ze worden in de gangen van het ziekenhuis verzorgd. Iran staat ver van andere landen hoog op de lijst in het Midden-Oosten wat betreft het aantal besmettingen en sterfgevallen. Documentaire verslagen van de mensen zelf hebben eind december 2020 het dodental in Iran ongeveer van 198.000 met naam en toenaam bekend gemaakt, wat op zich een schokkend cijfer is. Dit terwijl het officiële cijfer van de Iraanse staat één vierde van de werkelijkheid is.

Aan de andere kant beschouwt het Iraanse regime de gruwelijke slachtoffers van de Corona-epidemie als gevolg van het niet naleven van gezondheidsprotocollen door de mensen en negeert het regime opzettelijk zijn rol in deze humanitaire catastrofe. Hoewel met zekerheid kan worden bevestigd dat zowel de mogelijkheid als de capaciteit bestonden om met het kapitaal en de nationale rijkdom van het Iraanse volk, maatregelen te nemen en te bekostigen voor de gezondheid en het welzijn van de mensen en voor hen de massamoord door de Coronapandemie te minimaliseren, geeft het regime alles echter uit aan het terrorisme in het Midden-Oosten.

2-Instorten van de economie in Iran en de armoede van de meerderheid

De maximale druk en de economische sancties onder het bewind van de moellahs in de afgelopen 2 á 3 jaar, hebben alle sectoren van de Iraanse economie beïnvloed (met name export van olie, gas, petrochemie, mijnbouw en metaal, financiën, banken, transport, verzekeringen ...) en de inkomsten van het regime in een vrije val gebracht. Officiële statistieken tonen aan dat de inkomsten uit olieverkoop zijn gedaald tot \$ 9 miljard in 2020, terwijl de inkomsten na 2016 \$ 110 miljard bedroegen. Al deze inkomsten worden besteed aan repressie in Iran en export van fundamentalisme en steun aan hun milities in de regio en in andere delen van de wereld.

De Coronapandemie is niet de enige factor die de economische situatie van het land op de rand van een ramp heeft gebracht, maar de ultra-corrupte structuur van de Iraanse staat zelf is één van de hoofdoorzaken van de huidige diepgewortelde economische crisis. Een structuur waarin meer dan zestig procent van de belangrijkste inkomensbron en van de economie van het land eigendom zijn van de veiligheidsorganisaties en hun ondergeschikte instellingen die zonder investeringen of inspanning aan hoge inkomsten komen. Deze bovengenoemde repressieve instellingen, die een deel van de openbare begroting van het land ontvangen, boeken hun inkomsten niet in de openbare begroting van het land, betalen geen belastingen en het is niet mogelijk om hen ter verantwoording te roepen. Naarmate de economische crisis versnelt, is het Bruto Nationaal Product in 2018 en 2019 aanzienlijk verminderd door een reeks negatieve groei-oorzaken. Op basis van voorspellingen wordt dit jaar en voor het derde jaar het BNP met tenminste zes procent verminderd. Deze ongekende recessie vindt plaats in de context van de snelle groei van de inflatie, die Iran nu rangschikt als het vierde land ter wereld met het hoogste inflatiecijfer.

De scherpe daling van de Rial ten opzichte van de dollar, die gedeeltelijk het gevolg is van de ongebreidelde toename van de liquiditeit, de monetaire inflatie als gevolg van het drukken van bankbiljetten zonder dekking, van psychologische factoren die het gevolg zijn van macrobeleid zoals de voortzetting van geheime nucleaire activiteiten of ander schadelijk economisch beleid, zoals de aankondiging van verschillende dollartarieven, die de Rial heeft doen devalueren. De vrije val van de Rial heeft ertoe geleid dat de liquiditeit overging tot het aankopen van vreemde valuta, goud, landgoed en huizen, en recentelijk ook de aandelenmarkt, die de stagflatie heeft verergerd. De plunderende privatiseringen hebben op hun beurt de productieve en winstgevende industrieën van het land bankroet gemaakt en de recessie en werkloosheid doen toenemen. Hierdoor en in combinatie met zware economische bezuinigingen en het overhevelen van de crisis naar zwakke sectoren (reduceren van het budget van gezondheidszorg, onderwijs, verhogen van de brandstofprijzen...) zijn onherstelbare klappen toegediend aan het bestaan van de burgers.

Deze situatie heeft de Iraanse economie in een diepe crisis gestort, met als onmiddellijke gevolgen een scherpe daling van de koopkracht van de overgrote meerderheid van het volk, vooral van de werkenden, en het verdwijnen van de middenklasse en de intensivering van klassenverdelingen en polarisaties en een tsunami van werkloosheid. Het Parlementair Onderzoekscentrum voorspelt dat in maart 2021 nog eens zes miljoen mensen aan het leger van werklozen zullen worden toegevoegd en dat de snelle groei van interne migratie, marginalisatie en explosieve groei van armoede niet meer controleerbaar zijn. Volgens de

staatskrant Jahan Sanaát van 25 december 2020 zijn 60% van de werkenden niet verzekerd en veel arbeiders en andere zwakkeren in de maatschappij zeggen, dat zij geen eten meer hebben en dat niemand hun ook maar iets wil lenen. Bovendien tonen de officiële statistieken van overheid dat er elke 15 minuten tenminste 1 persoon door het Coronavirus overlijdt en dat drie van elke 10 mensen het virus draagt.

3-Uitbreiding van marginalisatie – analfabetisme

Het proces van migratie van dorpen naar steden en van kleine en zuidelijke steden naar de grote steden van Iran groeit in hoog tempo. De watercrisis samen met vernietiging van bossen en weilanden, de import van agrarische producten door aan de overheid verbonden profiterende maffiosi hebben het bestaan van vooral kleine boeren vernietigd. Vervolgens lopen door migratie naar de steden dorpen leeg. De chronische economische crisis, het faillissement van economische sectoren en de stijging van de werkloosheid, slijtage van de infrastructuur van het land (duidelijke voorbeelden zijn de onherstelbare schade van natuurrampen zoals aardbevingen, overstromingen en of de slijtage van het watervoorzienings- en rioleringsstelsel ...) en het afpakken van essentiële voorzieningen van grotere delen van de bevolking, maken dat veel mensen genoodzaakt zijn om voor werk en betere levensvoorzieningen dorpen en randsteden te verlaten en naar grote steden te migreren.

De huisvestingscrisis en enorme huurstijging, vooral in de grote steden, die de belangrijkste aantrekkingspunten voor migranten zijn, hebben de migrantenbevolking naar de buitenwijken van steden getrokken, waardoor zij zijn gemarginaliseerd, leven in verlaten baksteenovens, hun toevlucht zoeken tot leven in tenten, parken, containers, op de stoepen, op de randen van begraafplaatsen en slapen op daken, in kartoenen dozen en in graven. Volgens gepubliceerde cijfers van het Urban Crisis Instituut, is in de afgelopen drie jaar de gemarginaliseerde bevolking van Iran van 19 miljoen naar 38 miljoen gegroeid en vormt die nu 40 procent van de stedelijke bevolking. Nog een aspect van marginalisatie is toename van kind-arbeiders in de maatschappij. Het aantal kind-arbeiders in Iran bedraagt 7 miljoen, maar omdat er veel kind-arbeiders niet geregistreerd zijn is hun aantal veel hoger dan de staatsstatistiek aangeeft.

"De statistieken over de schooluitval van de Iraanse kinderen zijn heel verschillend, variërend van 1,7 miljoen tot 3,5 miljoen", zei een onderwijsexpert in Iran ook.

Een andere overheidsexpert bevestigt ook dat 25 procent van de leerlingen in het schooljaar 2020 tot de schoolverlaters behoorden, omdat ze niet de middelen hadden om onderwijs te volgen.

Zelfdoding van een 11 jarige leerling vond plaats vanwege het feit dat hij geen smartphone had om deel te nemen aan het online onderwijs. Dit is een van de vele redenen voor zelfmoord onder Iraanse leerlingen.

Na de ineenstorting van de economische en sociale structuur van Iran is het aantal volledig analfabeten 8,8 miljoen mensen en het aantal laag opgeleide mensen bedraagt 11 miljoen. Deze aangekondigde officiële cijfers zijn veel lager dan de werkelijke aantallen.

In Iran zijn er meer dan 282 kinderrechtenactivisten veroordeeld tot lange gevangenisstraffen en brieven die zij naar buiten sturen, bevatten schokkende berichten.

In 1999 werd de grootste niet-gouvernementele en studenten liefdadigheidsinstelling, opgericht om kind-arbeiders en straatkinderen te ondersteunen. In 2010 werden ze lid van de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) van de Verenigde Naties. Maar de instelling werd gesloten en de directeur werd gearresteerd en gevangengenomen. Deze vereniging was actief voor het onderwijs van arme kinderen, kind-arbeiders en kinderen die tot de doodstraf waren veroordeeld en tegen kindermishandeling en had ongeveer 10.000 vrijwilligers in dienst. Ook de oprichter van de Vereniging voor de Verdediging van Kind-arbeiders en Straatkinderen, mevrouw Afsaneh Azimzadeh, werd op 15 december 2020 tijdens een bezoek aan haar moeder in het ziekenhuis gearresteerd en tegelijkertijd werden alle eigendommen van deze onafhankelijke vereniging geconfisqueerd. Dit zijn enkele van de honderden voorbeelden van de onderdrukking van onafhankelijke organen in Iran door het Iraanse regime.

Op het laatste moment van het opstellen van dit rapport hoorden we dat het regime van de moellahs op de ochtend van donderdag 31 december 2020 Mohammad Hassan Rezaei in de Rasht gevangenis heeft opgehangen. Hij was op het moment van arrestatie en overtreding 16 jaar oud en zat meer dan 13 jaar in de gevangenis. Hij werd in 2006 na zijn arrestatie onder foltering en eenzame opsluiting tot bekennen gedwongen, en hij zei in een oneerlijke zitting,

die in hetzelfde jaar werd gehouden, dat de bekentenissen onder foltering waren afgelegd.

Deze criminele executie - ondanks protesten van mensenrechtenorganisaties.- is een duidelijke schending van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en het Verdrag inzake de rechten van het kind. Het toont eens te meer aan dat het religieuze fascisme in Iran zich geen dag staande kan houden zonder martelingen en executies.

Wij veroordelen deze criminele executie ten zeerste en roepen de secretaris-generaal, de Mensenrechtenraad, de Hoge Commissaris voor de mensenrechten en de internationale mensenrechtengemeenschap, evenals de Europese Unie en haar lidstaten op om onmiddellijk maatregelen te nemen om de levens van gevangenen, met name kinderen, te redden en om martelingen, executies en voortdurende schending van de wetten en internationale verdragen door het Iraanse regime te bestrijden. De benoeming van een internationale delegatie voor bezoek aan Iraanse gevangenen en ontmoeting met gevangenen is meer dan ooit noodzakelijk. De zaak van brute en aanhoudende schendingen van de mensenrechten in Iran moet naar de VN-Veiligheidsraad worden verwezen en zijn leiders moeten voor de rechter worden gebracht voor vier decennia van misdaden tegen de menselijkheid.

4-De milieucrisis

Vernietiging van het groen, weilanden en bossen van het land met een ongekeerde versnelling heeft Iran op de vierde plaats gezet op de lijst met landen met de hoogste graad van vernietiging van bossen en groen (ontbossing, inbeslagname door schenkingsinstituut en de verkoop ervan, villa's en huizen bouwen in bosgebieden, houtsmokkel, brand van de Bossen en...). De uitputting en verzakking van de bodem en de uitbreiding van woestijnen heeft het regime van de moellahs op nummer één gezet op de lijst van landen met ernstige bodemuitputting.

Uit een rapport, geciteerd door een Iraanse parlementslid in het persbureau ISNA, komt: de omvang van vernietigd bosgebied in het noorden van Iran zou meer dan 600.000 hectare bedragen. Hij schreef: "De oppervlakte van bossen in het noorden, die een van de meest ongerepte bossen ter wereld zijn, is van 3,2 miljoen hectare tot 2 miljoen hectare afgenomen". En "Het oppervlak van de bosgebieden van het land is in de afgelopen drie decennia van 18 miljoen hectare tot 14 miljoen hectare afgenomen."

De vermindering van de watervoorraden van het land, waardoor een tekort aan drinkwater, het opdrogen van rivieren en wetlands en het verbruik van 95% van de grondwatervoorraden in de afgelopen veertig jaar, heeft de watercrisis tot een van de meest cruciale crises gemaakt. Luchtvervuiling, van fijnstof tot catastrofale en dodelijke luchtverontreiniging in grote steden, die nauw verbonden is met de maffia van de auto-industrie, is een ander aspect van de diepe milieucrisis waarin Iran verkeert. Dit is de situatie, terwijl milieuvrijwilligers in Iran worden gearresteerd en gemarteld onder het voorwendsel van spionage.

In februari 2018 waren er meldingen van mishandeling van milieuvrijwilligers, waaronder eenzame opsluiting en psychische foltering, bedreiging met toedienen van hallucinogene injecties en bedreiging met arrestatie en moord op henzelf of op hun familieleden. Er werd ook gemeld dat sommige gedetineerde activisten waren mishandeld om valse bekentenissen tegen zichzelf af te leggen.

En een van de milieuvrijwilligers, genaamd Kavous Seyed Emami stierf in de gevangenis op verdachte wijze, nadat hij was gearresteerd en gemarteld. De autoriteiten van de gevangenis hebben "zelfmoord" als de doodsoorzaak van deze milieuvrijwilliger gemeld. Daar de familie van de heer Kavous Seyed Emami tot dusver deze verklaring niet accepteren, zijn ze gedwongen Iran heimelijk te ontvluchten om hun leven te redden. N.B. (Onze liefdadigheidsvereniging heeft in 2018 en 2019 aandacht besteed aan de repressie tegen milieuvrijwilligers in Iran en de steun voor vrijlating van deze activisten op haar agenda gezet en door verzamelen van nieuws en geldige documenten de aandacht van de internationale gemeenschap op deze kwestie gevestigd).

5-Iraans regime en genderapartheid – hoogste aantal executies van vrouwen ter wereld.

Naast het feit, dat de genderapartheid al meer dan vier decennia van vrouwenhaat door de Islamitische Republiek een symbool van haar identiteit is, heeft Iran het hoogste aantal executies van vrouwen in de wereld. Sinds 2013 zijn er tenminste 105 vrouwen in Iran geëxecuteerd.

De executie van vrouwen vindt plaats zonder eerlijk proces. Ter dood veroordeelde vrouwen zijn het slachtoffer van gedwongen huwelijken op jonge leeftijd, huiselijk geweld en andere vormen van onrechtvaardigheid en discriminatie die onder het bewind van de moellahs gangbaar is in de samenleving. Volgens de internationale normen mogen vrouwen niet eens worden opgesloten vanwege hun verplichtingen en rol als moeder. In Iran worden vrouwen niet alleen gevangengezet, maar ook geëxecuteerd en zijn hun kinderen verstoken van moederlijke zorg. In sommige gevallen moeten kinderen met hun moeder de gevangenis in.

De toename van repressie tegen het ontevreden volk in 2019 ging ook gepaard met een toename van toepassing van executie van vrouwen. Er zijn tenminste 18 vrouwen geëxecuteerd sinds januari 2019; er zijn in 16 vrouwen terechtgesteld. In vergelijking met 6 executies in 2018 en 10 executies in 2017 en 9 vrouwen in 2016, zie je een toename van repressie vorig jaar.

Hoewel de statistiek van het aantal executies in Iran zeer gebrekkig en niet helder is, zijn de gevallen van aangekondigde executies echter onrechtvaardig en schokkend.

Uitvoeringsstatistieken:

Sinds 2013 zijn in Iran minstens 105 vrouwen geëxecuteerd, en momenteel zitten er 15 vrouwen in de dodencel in de vrouwengevangenis van Qarchak. Een vrouw, Ashraf Kalhor, zit al 18 jaar in de dodencel. De rechterlijke macht van Iran zei: we stoppen niet met de executie van kinderen onder 18 jaar. Een vertegenwoordiger van een NGO vereniging zei: van 2017 tot heden zijn er 12 kinderen geëxecuteerd onder wie 3 jonge vrouwen.

Schokkende straffen:

Een 80-jarige moeder die wegens protest tegen de verdachte dood van haar kind in de gevangenis tot 70 zweepslagen is veroordeeld, kan niet meer bewegen. De bejaarde moeder werd ook veroordeeld tot acht maanden gevangenisstraf in de vrouwenafdeling van de Khoy-gevangenis.

De slavernij toestand:

Vrouwen werken in een toestand van slavernij zonder burgerrechten te genieten, ook al zijn ze verantwoordelijk voor de productie: vrouwen nemen 75% van de handarbeid in de industrie, 40% van de landbouwproducten en 80% van de olieproducten voor hun rekening.

Werkloosheidstarief:

62% van de universitair afgestudeerden is vrouw, maar slechts 4% van de leidinggevende functies wordt bekleed door vrouwen.

Medaillewinnaars in armoe

Sommige sportkampioenen moeten op straat lopen leuren vanwege een gebrek aan ondersteuning. Atossa Abbasi, is hiervan een schoolvoorbeeld. Ze is recordhouder wielrennen van Iran en Azië en vanwege armoede en gebrek aan steun moet zij samen met haar zoon van 3 jaar oud op straat lopen leuren. Ze was de eerste vrouwelijke individuele medaillewinnaar op de Aziatische Spelen en de houder van het snelste record van Iran sinds 2014.

Emigratie van de Iraanse vrouwelijke sportkampioenen

Tientallen Iraanse vrouwelijke atleten hebben hun toevlucht gezocht in andere landen vanwege een gebrek aan ondersteuning voor atleten en vanwege talrijke beperkingen.

Somayah Yazdani, een wielerkampioen zei tegen het staatspersbureau Fars: "Onze faciliteiten zijn niet vergelijkbaar met die van andere landen. Ik behaal de beste resultaten met minimale faciliteiten. We hebben geen club of sponsor.

Iraanse vrouwen zullen zeker slagen in elke competitie, als ze worden ondersteund."

De wielrenster won een bronzen medaille in 2019 in Aziatische wegkampioenschappen, maar sloot zich aan bij het Spaanse Tika-team.

Shohreh Bayat, 32 jaar oud en schaakscheidsrechter die zonder hoofddoek deelnam aan wereldschaaktoernooien zei: "Ik ben niet veilig in Iran en ik weet dat mijn leven in gevaar is. Ik zal er niet terugkeren".

Mitra Hejazi Pour, damesschaakkampioen in Iran, werd door de schaakfederatie van het regime tijdens het Wereldschaaktoernooi in Moskou uit het Iraanse nationale team ontslagen, omdat zij zonder hoofddoek aan de wedstrijd deelnam.

Vrouwen: meest kwetsbare groep in de Iraanse maatschappij

Vrouwen en hun kinderen zijn de belangrijkste slachtoffers van aardbevingen en overstromingen. Zonder enige overheidssteun worden zij aan hun lot overgelaten.

Vrouwen worden meer dan ooit gediscrimineerd op de arbeidsmarkt, in het onderwijs, in de kunst en muziek, in de sport, enzovoort.

Armoede en de kwalijke maatschappelijke gevolgen ervan zijn steeds vrouwelijker geworden.

De leeftijd van vrouwen die in kartonnen dozen slapen, van verslaafde vrouwen, van prostituees, van slachtoffers van zelfmoord, enz., ligt inmiddels rond de 15 jaar.

Minderjarige vrouwen als echtgenotes, dit komt steeds vaker voor in verschillende provincies, waardoor het aantal kind-weduwen nog meer toeneemt en zelfs 14-jarige meisjes worden toegevoegd aan het aantal huishoudens met een vrouwelijk hoofd. En deze lijst gaat maar door:...

Tegelijkertijd zetten mensenrechtenverdedigers die onder gruwelijke en onmenselijke omstandigheden worden vastgehouden en opgesloten, hun verdediging van mensenrechten voort. Ze benutten elke gelegenheid om de misdaden van het regime aan de kaak te stellen, de protesten te steunen en zelfs verslag uit te brengen over de situatie van de gedetineerde demonstranten in gevangenissen.

Maar aan de andere kant van de genderapartheid in Iran, staat de toename van de activiteiten van de vrouwenbeweging voor gelijkheid.

Deze dappere vrouwen hebben het idee van "gelijke generatie" in de praktijk getoond, en hun internationale strijd voor gelijkheid heeft met hun offers en hun deelname honderdvoudig aan geloofwaardigheid gewonnen.

6-Onderdrukking van etnische en religieuze minderheden

Niet alleen vrouwen worden geconfronteerd met meervoudige discriminatie en onderdrukking in de maatschappij, maar ook de etnische minderheden van het land kampen met toename van verschillende soorten discriminatie en een repressief en restrictief beleid door het dictatoriale regime van de moellahs. Er bestaat een heel duidelijk beleid om de wensen van dit deel van de kansarme bevolking te negeren.

Onderwijs in de moedertaal als een reële behoefte? Op dit soort zaken wordt met bizarre minachting gereageerd. De mensen die in deze gebieden wonen, hebben geen rol bij het beheer van hun zaken (zelfbestuur, autonomie, regionaal democratisch federalisme) en hun aandeel in de ontwikkelingsbudgetten en het nationale kapitaal van het land is nul. Er wordt helemaal geen rekening gehouden met hun gezondheidszorg en onderwijs. Ontbossing, bosbranden en afbranden van het groen zijn van onvoorstelbare proporties in deze gebieden. De georganiseerde en gerichte repressie tegen etnische minderheden is zodanig dat elke vorm van sociale en burgerbeweging wordt geconfronteerd met geseling, arrestatie en executie.

Statistieken van een onafhankelijke vereniging in Koerdistan wijzen op 888 gevallen van de meest duidelijke mensenrechtenschendingen van begin 2020 tot 10 december 2020 in slechts één provincie van Iran:

- Aanhoudingen: 473 gevallen
- Veroordeling tot gevangenisstraf en andere straffen: 138 gevallen
- Executie van Koerden: 35 gevallen
- Doden en gewonden onder de burgers: 21 gevallen (9 doden en 12 gewonden)

- 416 mensen zijn aangehouden meestal op verdenking van bedreiging van de veiligheid
- 57 mensen zijn aangehouden om hun celstraf uit te zitten
- Dode en gewonde goederendragers:
in deze periode zijn 221 goederendragers gedood en gewond (52 doden en 169 gewonden) onder wie 171 mensen gedood en verwond zijn door gerichte schoten door de ordedienst. Koerden die tot celstraffen en andere straffen zijn veroordeeld:
- het aantal: 138 mensen
- Veroordeling tot de doodstraf van 3 politieke gevangenen (Hoshmand Alipour, Mohiuddin Ebrahimi en Shaker Behrouzi)
- Veroordeling tot de doodstraf van een religie activist (Mohiuddin Taze Wared)

Statistiek van 1 jaar in de provincie Koerdistan van Iran: 35

Het Iraanse regime is een van de grootste schenders van de rechten van religieuze minderheden. Bahai's en bekeerlingen worden ernstig gediscrimineerd.

Volgelingen van het Bahai geloof worden systematisch lastiggevallen en vervolgd. Bij toegang tot werk, onderwijs en politiek worden ze gediscrimineerd en zijn zij niet vrij om hun economische, sociale of culturele rechten uit te oefenen.

Christenen worden lastiggevallen en gearresteerd voor het uitvoeren van rituelen en het opzetten van huiskerken.

Dit niveau van arrestaties en detentie is niet evenredig met 300.000 christenen in Iran.

Gewetensgevangene Marie Mohammadi, een nieuwchristen, werd in januari 2020 gearresteerd en overgebracht naar detentiecentrum Vozara in Teheran. Zij werd gearresteerd voor het bijwonen van een herdenkingsdienst voor de slachtoffers van een Oekraïens passagiersvliegtuig dat door het Iraanse regime werd neergeschoten.

Tijdens het verhoor werd zij fysiek en seksueel gemarteld en werd zij naar de binnenplaats van het detentiecentrum van Vozara gebracht, waar zij in extreme kou op de asfaltvloer en voor de toiletten moest zitten. Zij werd vervolgens verhoord door drie mannelijke ondervragers en kreeg 24 uur geen eten. Behalve dat agenten haar sloegen, inspecteerden ze haar op een ongebruikelijke manier. Tijdens de inspectie dwongen vrouwelijke agenten Marie om haar kleren allemaal uit te trekken en begonnen zij haar te martelen. Zij wordt momenteel vastgehouden in de Qarchak-gevangenis

Mevrouw Khatoon Fathollahzadeh, een 61-jarige christelijke vrouw, werd samen met haar echtgenoot gearresteerd en verdween na haar arrestatie.

Soheila Haghghat, van het Bahai geloof, werd gearresteerd door zeven inlichtingenagenten van het regime die haar woning in vermomming hadden aangevallen. Agenten namen haar computer, identificatiedocumenten, bankpassen, identiteitsboekje en paspoort in beslag.

Mevrouw Faezeh Abdipour, een Darwish-vrouw werd veroordeeld tot 12 jaar gevangenisstraf, 74 zweepslagen, twee jaar ballingschap in Borazjan, twee jaar sociale deprivatie en ook kreeg zij een uitreisverbod.

Yalda Firouzian, van het Bahai geloof, werd bijna vijf maanden in eenzame opsluiting vastgehouden uitsluitend vanwege haar religieuze overtuiging. Ze verloor haar mentale evenwicht nadat zij was vrijgelaten. De veiligheidsagenten hebben haar in de gevangenis medicijnen gegeven, waardoor zij epilepsie en ernstige ziektes heeft gekregen.

Samin Maghsoudi werd voor straf naar de Evin gevangenis overgebracht. In maart 2019 verloor ze door stress haar twee maanden oude foetus als gevolg van een hartstilstand in de gevangenis.

Torabi werd veroordeeld tot 30 maanden gevangenisstraf, omdat ze een Bahai was, terwijl ze een kind van 5 maanden had.

Zestien vrouwelijke studenten van het Bahai geloof werden niet toegelaten tot de universiteit, ondanks hoge cijfers bij het toelatingsexamen. Ze werden niet toegelaten vanwege hun geloofsovertuiging...

8- Censuur op cultuur

Het regime van Iran is een onverzoenlijke vijand van alle soorten vrijheid, o.a. vrijheid van meningsuiting en culturele activiteiten, waar de Iraanse schrijversvereniging en hun onafhankelijke organisatie en de schrijvers, al vijf decennia voor hebben gewerkt. Andere gebieden van onafhankelijke activiteiten van Iraanse kunstenaars, zoals muziek, theater, film, kunstschilder en alle gebieden van de beeldende kunst, zijn niet gespaard gebleven voor de beperkingen door de politie en voor ideologische bemoeienissen van het repressieve apparaat van het regime.

Na het schrappen van namen van grote Iraanse dichters uit de leerboeken van Iraanse kinderen en adolescenten, zoals Attar Neyshabouri, Nima Yoshij, Rahi Moayeri, werd dit keer de naam en het portret van Maulana Jalaluddin Rumi gecensureerd en uit de literatuurboeken van scholen verwijderd. In oktober 2020 overleed de grote Iraanse muzikant en zanger Mohammad Reza Shajarian. Hij was een van de meest prominente artiesten en zangers van de Iraanse traditionele muziek en stond 40 jaar lang onder zware druk en censuur van de staat. Toen hij in een ziekenhuis in Teheran overleed, veroorzaakte zijn dood in heel Iran grootschalige demonstraties tegen het Iraanse regime. De staat heeft zijn lichaam 's nachts uit Teheran weggehaald en ook 's nachts begraven om de woede en rebellie van de mensen tegen te gaan.

Het ministerie van Onderwijs van het regime heeft de afbeelding van de omslag van het wiskundeboek van de derde klas veranderd en voerde gendercensuur uit en verwijderde de foto's van meisjes van de omslag van dit boek. Op de afbeelding op de omslag van het wiskundeboek van de derde klas voor het schooljaar 2019-2020 zijn meerdere meisjes en jongens op de omslag afgebeeld, maar in het leerboek 2020-2021 zijn de afbeeldingen van meisjes verwijderd.

Op woensdag 23 december werd Mehdi Drispour, een journalist en redacteur van het tijdschrift Mashq-e Farda, voor de rechtbank van Evin gedagvaard. Veiligheidsagenten vielen zijn huis binnen en namen enkele van zijn persoonlijke bezittingen in beslag.

*Keyvan Samimi, de hoofdredacteur van Iran Farda magazine, werd gearresteerd voor het publiceren van een documentaire in zijn tijdschrift en de publicatie van zijn weekblad werd stopgezet. Volgens zijn advocaat werd dhr. Samimi na de dagvaarding naar de Evin gevangenis gebracht, ondanks het feit dat hij 71 jaar oud was

*Marzieh Amiri, een journalist, werd veroordeeld tot 10 jaar en zes maanden gevangenisstraf en 148 zweepslagen wegens deelname aan demonstraties op de Internationale Dag van de Arbeid.

*Meer dan 1.300 schrijvers, dichters, kunstenaars en sociale en politieke activisten hebben in een verklaring geprotesteerd tegen de detentie van drie leden van de Vereniging van Iraanse Schrijvers genaamd (Mahabadi), Keyvan Bajen en Baktash Abtin op het moment dat de Coronamutatie heerst en opgeroepen tot onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van hen en ze beschouwen de blokkade van de Iraanse autoriteiten als "de onderdrukking van elke stem van protest tegen onderdrukking en verzet tegen de repressie".

* De muziekgroep Deliar onder leiding van Neda Behzad, met solozang van Nazli Soltanzadeh en Atefeh Norouzi, kreeg geen toestemming om een van tevoren gepland concert ter ondersteuning van kankerpatiënten te houden. (IRNA Official News Agency)

* Vrouwelijke muzikanten mochten niet optreden tijdens een liefdadigheidsconcert in Qazvin. In opdracht van Musa Khani, hoofd van de Vrije Universiteit Qazvin, mochten zelfs vrouwelijke muzikanten als toeschouwers de zaal niet betreden. Om deze reden verlieten veel kunstenaars de zaal uit protest. (ILNA staat nieuws Agentschap – 23 mei 2019)

Intensiveren van repressie tegen mensenrechtenactivisten

Voor het regime van Iran, dat momenteel de meest acute sociaaleconomische crises van zijn regering doormaakt, is er geen andere middel over om het voortbestaan te garanderen dan zijn toevlucht te zoeken tot repressie om de protesten te beteugelen. Het repressieve beleid van het regime omvat executies en intimidatie, het verbieden van onafhankelijke verenigingen en vakbonden, arrestatie, marteling, bekentenis afdwingen en vervolging van bewegingsactivisten, zware straffen uitvaardigen en voortdurend nieuwe zaken openen om toestanden voor psychologische oorlogsvoering te scheppen, bestraffing van alle gezinsleden en familieleden van activisten, vaststelling van astronomische borgtochten, beëindiging van bezoek, mensen naar normale gevangenissen en detentie zenden in uiterst ongeschikte en gevaarlijke omstandigheden, gebruik maken van paramilitairen als reserve onderdrukkingsmacht van de IRGC, uitvoering van gezamenlijke veiligheidsprojecten in de wijken om opstanden in alle provincies de kop in te drukken en persoonlijkheden in een kwaad daglicht stellen door het cyberleger en “het verspreiden van allerlei valse geruchten”.

De storm van protest als reactie op de verdrievoudiging van de brandstofprijzen in november 2019 verspreidde zich bliksemsnel naar meer dan 22 provincies en meer dan honderd steden in het land.

De aard van de twee grote opstanden in Iran was het product van een reeks economische, politieke, sociale, culturele en ecologische crises. Dit geeft aan dat deze beweging zich uitbreidt en verdiept.

De bloedige onderdrukking van de opstand van november 2019 is de meest brute onderdrukking van een vreedzame en burgerlijke beweging tijdens de hele periode van de religieuze dictatuur in Iran, en het toonde aan dat het Iraanse volk niet langer bereid is om zich, zoals voorheen, aan de dictatuur te onderwerpen. Het bewees ook dat het regime van de moellahs, met de volledige ineenstorting van de legitimiteit van de heersende dictatuur, het toenemende isolement en de massa met elkaar verweven crises, op de helling van een doodlopende weg is terechtgekomen en niet in staat is te overleven.

Na de brute onderdrukking van de vreedzame opstand van 2019, waarbij meer dan 1.500 doden vielen en 1.2000 betogers werden gearresteerd, is de Iraanse samenleving in afwachting van grote veranderingen.

En zoals in het voorwoord van de VN Mensenrechten Verklaring is gekomen,...

In een samenleving waar mensen niet vrijuit hun gedachten kunnen uiten en erover kunnen schrijven, in een samenleving waar mensen niet vrij mogen geloven in religies, filosofie, wereldvisie of een politiek doel, in een samenleving waar de autoriteiten de mensen onderdrukken met als doel angst en terreur te creëren en de veiligheid van de mensen te vernietigen en in een samenleving waar de autoriteiten niet voor het minimale welzijn van het leven voor alle burgers kunnen zorgen, worden de meest basale voorwaarden voor een vrij leven vernietigd.

Overwegende dat de erkenning van het inherente prestige van alle leden van de menselijke familie en van hun gelijke en onvervreembare rechten, de basis vormt van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede in de wereld en het niet erkennen en de vernedering van mensenrechten leidt tot barbaarse daden, is wat de geest van de mensheid ertoe aanzet om in opstand te komen. De verschijning van een wereld waarin

mensen vrij zijn om hun mening te uiten en vrij zijn van angst en armoede, is uitgeroepen tot het hoogste menselijke streven....

We staan ook achter deze grote waarden en dit grote menselijke ideaal en we ondersteunen en verwelkomen het realiseren ervan in de lijdende samenleving van Iran.

* eerste: de rol van vrouwen in de beweging voor Vrijheid, gelijkheid, rechtvaardigheid en verandering???

- solidariteit en eenheid in praktijk met alle mensenrechten organisaties???

Dringende actie voor vrijlating van gevangenen en mensenrechten activisten en diegenen die tijdens de vreedzame opstand van 2019 zijn gearresteerd.

* Onze vereniging was een van de organisatoren van twee demonstraties en protestacties in de steden Den Haag en Amsterdam ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de opstand van november 2019, die werd gehouden in aanwezigheid van alle families en mensenrechtenactivisten van Iran.

* In de eerste zes maanden van het jaar nam onze vereniging de verantwoordelijkheid voor het project van activisten die werden gearresteerd en vermist tijdens een vreedzame demonstratie in november 2019, waarbij de families van alle politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten in Nederland en in heel Europa werden gemobiliseerd. In dit verband is de lijst van vermisten en gevangenen naar de internationale gemeenschap gestuurd en we zijn snel met acties begonnen voor de vrijlating en redding van gevangenen.

* Door informatie en gegevens te verzamelen van gevangengenomen activisten en families die onder druk staan van het Iraanse regime, heeft onze vereniging gedetailleerde, goed beredeneerde en onthullende rapporten opgesteld voor de Iraanse nationale televisie. Dit is in het kader van berichtgeving binnen en buiten Iran erg belangrijk. Deze berichten werden ook aan de commissaris voor de mensenrechten verstrekt.

* Het opstellen van goed onderbouwde rapporten voor de internationale gemeenschap over de mensenrechtenactivisten en politieke gevangenen die langdurig in hongerstaking zijn gegaan en van wie het leven in gevaar was en poging om de staking te stoppen, zodat zij een einde konden maken aan hun hongerstaking. (O.a. het bericht van de staking van 140 gevangenen in de Urumieh gevangenis in augustus 2020, die de Coronatest niet konden betalen. Gevangenen met Corona werden in hun cel gehouden, waardoor de epidemie zich over de hele vrouwenafdeling verspreidde.)

* Actie voor de vrijlating van alle gevangenen in Iran tijdens de Corona-pandemie, want als ze niet worden vrijgelaten, is er een humanitaire catastrofe op handen.

Jaarsaldo van de redactie van de vrouwenbeweging voor Vrijheid, gelijkheid, rechtvaardigheid en verandering

Eerst: opstellen van een maandblad over studenten die wegens vakbonds- activiteiten zijn opgepakt en tegen wie een dossier opgebouwd is en die van de universiteit zijn gestuurd.

Twee: opstellen van een maandblad over de activiteiten van Iraanse leraren die zijn mishandeld en ontslagen vanwege vakbondsactiviteiten, bijeenkomsten en stakingen.

Drie: opstellen van een maandblad over de situatie van de religieuze minderheden die wegens het praktiseren van hun geloof onder druk en controle staan van het Iraanse ministerie van Inlichtingen.

Vier: opstellen van een maandblad over de situatie van kinderen die de school moeten verlaten en handarbeid en zwaar werk in fabrieken verrichten.

Vijf: opstellen van een maandblad over gezinnen van gevangen genomen mensenrechtenactivisten die verstoken zijn van hun burgerrechten en worden onderdrukt en gediscrimineerd.

Zes: opstellen van een dagteller van het aantal Coronadoden in Iran. Door de onverantwoordelijke Iraanse autoriteiten neemt het aantal doden door Corona dagelijks toe, zonder dat de statistieken worden bijgehouden. Het Iraanse volk verkeert in extreme problemen op het terrein van levensonderhoud, gezondheid en economie.

Zeven: opstellen van een maandblad over de situatie in de Iraanse gevangenissen, met name de vrouwengevangenis waarin Corona hoogtij viert.

Internationale Vrouwendag - woensdag 26 februari – Den Haag - het kantoor van de Vereniging

* De Internationale Vrouwendag werd met aanwezigheid van 57 leden en supporters in het kantoor van de vereniging gehouden van 17.00 tot 19.00 uur op zaterdag 28 februari. Het programma begon met een film over de rol van vrouwen bij de ontwikkeling van de samenleving en bij het bevorderen van gelijke rechten in Iran. Daarna heeft mevrouw Deshiry een korte lezing gehouden over de geschiedenis van de Internationale Vrouwendag en de vrouwenbeweging in Iran en de rol van de Iraanse vrouwen.

In dit programma werd ook een film gedraaid over de vrouwelijke studenten die in de Evin gevangenis vast zitten en ook over de dappere vrouwen die wegens het weigeren van verplichte hoofddoek door de islamitische rechtbanken tot zware straffen zijn veroordeeld.

In het laatste deel van het programma werd de verklaring van de Vrouwen Vereniging in Ballingschap gelezen. In de verklaring werden de namen voorgelezen van honderden vrouwelijke mensenrechtenactivisten die vastzaten in de gevangenissen van moellahs. Ook werd gedetailleerd de noodzaak uitgelegd van onvoorwaardelijke vrijlating van hen en onze plichten daarbij.

* Presentatie van 2 dringende chatmails voor 2020

Er zijn van 13 t/m 15 januari twee dringende mailingprojecten voor 2020 in het kantoor van de vereniging gepresenteerd. In dit programma werden geïnteresseerden in de campagne uitgenodigd voor het steunen van het beëindigen van de executies in Iran en voor de vrijlating van studenten en advocaten in Iran. Getuigen die zelf directe slachtoffers waren van de religieuze dictatuur in Iran en zichzelf en hun familieleden die in Iran gevangen zaten, namen ook deel aan het programma. Dit programma werd ondersteund en verwelkomd door de vrienden en supporters van de vereniging. We zijn oprecht dankbaar voor alle spirituele en materiële steun van al onze dierbare supporters. De kwestie van mensenrechtenschendingen in Iran heeft meer dan ooit aandacht gekregen als gevolg van het grote aantal goed onderbouwde rapporten die naar de internationale gemeenschap zijn gestuurd.

* één weeklang de tentoonstelling voor herdenking van de opstand van Iraanse mensen in november 2019 – 6 tot 12 januari 2020

Deze tentoonstelling is zeven dagen lang in het kantoor van de vereniging en werd bezocht door circa 279 supporters en studenten en vrienden van mensenrechten in Iran. In deze tentoonstelling werd een documentaire film vertoond over de sociale en economische omstandigheden in Iran. Er was ook een boekenafdeling opgezet en alle deelnemers kregen een pakket over de mensenrechtensituatie in Iran. Bezoek aan de tentoonstelling was gratis.

* Opstellen van een Corona-documentaire en documentair rapport over de vakbond van artsen en verpleegkundigen tijdens de catastrofe van de Corona-epidemie

Het Coronavirus en de Iraanse medische staf – Noch baanzekerheid, noch bestaanszekerheid.

Geen vakbond is zo kwetsbaar voor het Coronavirus in Iran als die van verpleegkundigen, artsen en medisch en gezondheidspersoneel. Door de toename van het aantal besmettingen en het gebrek aan apparatuur worden ze nog zwaarder belast. Onder deze omstandigheden heeft het risico om het Coronavirus op te lopen en ontslagen te worden vanwege vakbondsactiviteiten, zowel hun baanzekerheid als hun leven in gevaar gebracht.

De secretaris van het verpleeghuis zei tegen een staatskrant: "We kunnen geen cijfer geven over het aantal geïnfecteerde verpleegsters. De statistieken zijn volkomen geheim".

Lokale functionarissen hebben herhaaldelijk gewaarschuwd voor een tekort aan medisch personeel en gezondheidswerkers en apparatuur. De medische staf protesteert: waarom hebben zij niet de kleding en beschermende uitrusting ontvangen die de Wereldgezondheidsorganisatie voor 15.000 mensen naar Iran heeft gestuurd?

Het ministerie van Volksgezondheid heeft een oproep gedaan om het tekort aan verpleegkundigen te compenseren met een contract voor 89 dagen. Het verpleeghuis zegt echter dat de contracten "arbeidsuitbuiting" zijn.

Met andere woorden, de Iraanse regering is zelfs onder deze omstandigheden niet bereid de arbeidsstatus van verpleegkundigen te verbeteren. Ze waren de afgelopen jaren een van de meest protesterende vakbonden in Iran en hebben herhaaldelijk geprotesteerd en gestaakt. Een officiële dienstbetrekking is in de afgelopen jaren een van de belangrijkste eisen van verpleegkundigen geweest.

Maar afgezien van de kwestie van dienstbetrekking, waren het opheffen van loondiscriminatie, het versnellen van de uitbetaling van overuren en maanden achterstand van uitbetaling van overwerk voor verpleegkundigen andere eisen van deze vakbond.

Verpleegkundigen ontvangen momenteel de laagste salarissen in vergelijking met andere ambtenaren. Ze worden zelfs lager betaald dan leraren.

Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie bestaat zeventig procent van 's werelds gezondheidswerkers uit vrouwen. In Iran bereikt het aantal vrouwelijke verpleegkundigen negentig procent. Daarom is lage lonen van verpleegsters, naast discriminatie op het werk, ook een teken van genderdiscriminatie.

Iran kampt met een tekort van 290.000 verpleegkundigen om de wereldstandaard te halen. Momenteel zijn er in Iran slechts drie verpleegkundigen per duizend mensen.

Dit tekort aan verpleegkundigen heeft ertoe geleid dat een groot aantal medische centra het verloop van hun medisch personeel heeft geannuleerd met het uitbreken van het Coronavirus.

Ziekenhuizen die voor quarantaine zijn aangewezen, beschikken niet over de speciale standaardteams en worden niet voorzien van de nodige training en faciliteiten.

* Twee. Onze activiteiten tegen georganiseerde mensenrechtenschendingen in Iran in ons eerste jaar

- Het project van Nee tegen executie, Nee tegen foltering en willekeurige aanhoudingen, vrijlating van politieke gevangenen en en vóór vrouwenrechten activisten en tegen censuur en religieuze motivatie.

- Steun voor de media, bijv. de satelliet, onafhankelijke internationale media voor de onthulling van de schending van de mensenrechten, van de rechten van religieuze minderheden en vrouwenrechten en voor het ontwikkelen van cultureel, maatschappelijk en wetenschappelijk bewustzijn.

- Documentair project en campagne voor de vrijlating van vrouwelijke gevangenen in de vrouwengevangenis van Qarchak.

- Project om de levens van gevangen studenten te redden.

- Het project ter ondersteuning van de grote conventie van een Vrij Iran, die met deelname van Iraniërs in ballingschap en honderden internationale en vooraanstaande persoonlijkheden, advocaten en wetgevers online werd gehouden wegens de Corona-epidemie.

- Toespraak en deelname aan de herdenking van de dag van politieke gevangenen in Iran in Amsterdam op 18 juli 2020.

- Deelname aan de protestactie tegen de executie van Navid Afkari in Amsterdam op 12 september 2020.

- Persoonlijke ontmoetingen in de eerste 10 weken van het jaar en online ontmoetingen gedurende 10 maanden om mensenrechtenprojecten uit te leggen.

- Deelname aan de herdenking van Marjan, de grote Iraanse zangeres in ballingschap voor het Vredespaleis in den Haag. Tijdens deze bijeenkomst hield een van de leden van de Board of Trustees een toespraak en herdacht hij de nagedachtenis van deze grote en populaire zangeres. Ze wijdde haar stem en kunst aan het verzet en het volk van Iran. Ze zat jarenlang in de beruchte Evin gevangenis, en na de emigratie naar het buitenland, werd zij de stem genoemd van de onderdrukte Iraanse bevolking en politieke gevangenen in Iran.

- Uitgebreide verzending van ons nieuws en activiteiten naar supporters met e-mails en verzenden van nieuwsbrieven per post naar supporters en Twitteren om nieuws te verspreiden.

- Online vergadering om informatie te verstrekken en financiële ondersteuning te vragen aan geïnteresseerden voor maximale en uitgebreide druk door alle internationale gemeenschappen om folteringen en executies stop te zetten in Iran.

- We konden met besteding van meer dan 19.000 uur werk in telemarketing – social call, briefing - doen met meer dan 9.000 mensen.

- Er zijn meer dan 32.500 folders en bulletins overhandigd, waarin we om hulp vroegen voor het beëindigen van executies in Iran aan de tegenstanders van de schending van mensenrechten. Deze materialen zijn massaal via Internet verstuurd.

- In de loop van het jaar hebben we 4 uitgebreide mailings gehad en hebben we onze dierbare sponsors gevraagd om hun e-mail-adres aan ons te geven, zodat we de nieuwsbrief per e-mail konden versturen in plaats van deze naar hen te posten. Dat hielp goed en in 2020 zijn 1.217 nieuwe e-mail adressen aan de oude adressen toegevoegd.

We hebben ons voornamelijk ingezet voor de juridische campagne voor de beëindiging van executies. Onze essentiële eis was de onvoorwaardelijke vrijlating van vrouwen, moeders en alle mensenrechten – en politieke activisten die gevangen zitten en wier leven gevaar loopt.

Deze campagne was de langste en een van de meest waardevolle maatschappelijke activiteiten van ons.

Verzenden van berichten over gevallen van schending van mensenrechten naar de afdeling Iran – Commissaris Mensenrechten en Rapporteur Mensenrechten van de Verenigde Naties

In december 2020 hebben de Verenigde Naties een resolutie aangenomen, waarin zij hun ernstige bezorgdheid uiten over de mensenrechtensituatie in Iran.

De 67e veroordeling van het regime van de moellahs door de Verenigde Naties in december 2020, was een groot succes voor ons en voor alle onafhankelijke verenigingen die deze internationale prestatie tegen het regime van Iran bereikten door onophoudelijk te rapporteren aan de VN-Mensenrechtenafdeling.

We verwelkomen deze resolutie, een internationaal document waarin de onmenselijke misdaden van het moellahsregime aan de kaak worden gesteld.

Medicijnen verstrekt aan geredde asielzoekers op grond van het Verdrag van Genève

Na de derde Coronapiek in de wereld en na het tekort aan medicijnen en ook na het dringende verzoek van asielzoekers onder het Verdrag van Genève, besloot onze vereniging door middel van een uitgebreide campagne met vrienden, supporters en bevriende goede doelen organisaties, ertoe om te zorgen voor het verstrekken van medicijnen.

In deze campagne schonken verschillende farmaceutische bedrijven en een liefdadigheidsinstelling medicijnen aan onze vereniging. Dat waren zeer waardevolle geschenken. De verantwoordelijke persoon van de vereniging voor dit project leverde alle gedoneerde medicijnen rechtstreeks aan asielzoekers. We danken allen oprecht voor hun medewerking en hulp.

*Drie – sociale communicatie – Het steunen van mensen

* Online programma Kerstfeest met supporters van de vereniging

Op donderdag 24 december van 17:00 tot 18:00 uur werden de Iraanse martelaren herdacht en werd ook Kerstfeest gehouden met aanwezigheid van veel supporters van de vereniging via Zoom .

Online programma voor herdenking van politieke gevangene en vooraanstaand mensenrechten activist dokter Mohammad Máleki. Dit programma werd op de zevende dag van zijn overlijden op woensdag 9 december van 10:30 tot 11:30 uur gehouden waaraan veel supporters van de vereniging hebben deelgenomen. Er werd ook een film getoond over 40 jaar strijd en activiteiten van Dokter Máleki voor vrijheid en democratie en tegen het dictatoriale bewind in Iran.

* Viering van het Iraanse Oud en nieuw (Nourouz)

De viering van het Iraanse Oud en Nieuw in maart 2020 kon niet in het kantoor van de vereniging gehouden worden vanwege Corona, maar op vrijdag 20 maart zijn gelukwenskaarten door mevrouw Deshiry per e-mail naar alle vrienden en supporters gestuurd van wie een e-mail adres beschikbaar was. Er werden ook gelukwenskaarten en clips per post naar 540 vrienden en supporters verzonden.

Hier willen we al onze gewaardeerde supporters bedanken voor hun actieve steun, vooral wanneer we onze geplande verplichtingen niet optimaal konden realiseren vanwege Coronapandemie en de werkwijze moesten aanpassen. Nogmaals:

wij waarderen jullie allemaal.

* We hebben 710 aanmoedigingsbrieven ontvangen voor onze activiteiten en ook voor de culturele gelegenheden.

* We hadden meer dan 1.441 face-to-face en online ontmoetingen met de vertegenwoordigers van verschillende vakbonden om de schending van de rechten van de mens in Iran en de projecten van het jaar uit te leggen.

* We hebben bijna 17 waardevolle donaties ontvangen via onze ondersteuningskanalen, waarvoor we erg dankbaar zijn.

* Een genereuze organisatie bood aan de onkosten van het brood voor de vereniging en voor de vluchtelingen voor het hele jaar te betalen, maar vanwege de Coronapandemie maakte onze vereniging hiervan slechts 2 maanden en 2 weken gebruik. We waarderen deze vrienden enorm.

De allocatie van energie voor onze activiteiten is als volgt:

campagne voeren over de mensenrechten in 2020: 92.000 uren-

- persoonlijke en online ontmoetingen met burgers voor de briefing over de schending mensenrechten in Iran: 21.633 uren

- productie documenten en films: 2100 uren

- media productie en sociale netwerken: 510 uren

- secretariaat, schrijven, nieuws en site: 880 uren

- verzamelen van handtekeningen, boekenpresentatie en tentoonstelling: 200 uren

- 12 keer maandelijkse briefing voor de mensenrechten - 45 minuten per briefing per maand

- toewijzing van 25.000 uur werk aan schrijven en productie van documenten

- opleiding online werken aan supporters: 620 uren

- hulpverlening aan groep oudere supporters die tijdens de Coronapandemie lichamelijke problemen hadden, o.a. hen naar de huisarts brengen, inkopen doen en warm eten klaarmaken: 890 uren

-- humanitaire dienstverlening aan oudere supporters die tijdens de Coronapandemie niet naar het kantoor konden komen. Hen werden mensenrechtendocumenten en boeken bezorgd en er is voor hen Iraans gebak gemaakt en bezorgd: 910 uren.

نجاتم غم ساری کایت میکنید
که در آفرینش زیباتر کوی منید
تو که زنجیرت دیگران پیچید
نشاید که نمانست نهنداد

Stichting van de Familieleden
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

+31 (70) 356 1001
info@stfa.nl

*Mensen zijn de ledematen van
een lichaam,*

*die van hetzelfde natuur zijn
geschapen.*

*Als een lichaamsdeel pijn krijgt,
lijden er andere lichaamsdelen
ook.*

*Wie van lijden van anderen geen
last heeft,*

Saadi (1184 – 1283)
Perzische dichters

Stichting van de Familieleden
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

+31 (70) 356 1001
info@stfa.nl

De Financiële Verantwoording

De Stichting is in principe afhankelijk van vrijwillige donaties en schenkingen en heeft gedurende de afgelopen jaren een vast bestand van participanten opgemaakt, die aan de Stichting doneren.

De participanten worden bezocht door de vrijwilligers van de Stichting en zij worden uitgebreid geïnformeerd over de ontwikkelingen omtrent de doelstelling van de Stichting en de projecten die de Stichting ondersteunt.

In het kader van de uitvoering van de doelstellingen heeft het bestuur procentueel de navolgende verdeling van de verworven donaties gemaakt:

Stichting van de Familieleden

	2020	2019
Baten	€	€
Baten uit eigen fondsverwerving	302.788	329.865
Overige baten	0	1.000
Totaal baten	302.788	330.865
Lasten		
Internationale bijeenkomsten	16.567	65.380
Conferenties , seminars voorlichting	25.409	16.413
Mediavorlichting en voorlichting	109.253	30.635
Perspublicaties, mailing	28.665	27.554
Bijdrage hulporganisaties	3.238	21.414
Donateursbijeenkomsten	33.689	39.396
Totaal besteed aan doelstelling	216.821	200.792
Lasten		
Kosten eigen fondsverwerving	30.353	55.135
Overige kosten		0
Totaal besteed aan uitvoering	30.353	55.135
Kosten inzake huisvestiging	39.631	37.619
Kosten inzake vrijwilligers	4.600	7.003
Kosten inzake beheer	10.159	8.230
Kosten inzake administratie	4.269	4.901
Overige kosten	58.659	57.753
Resultaat	-3.045	17.185
Ten laste/toevoegen aan bestemmingsres	-3.045	17.185

AHC Accountants & Adviseurs
 Postbus 917
 2700 AX Zoetermeer
 085-760 8100

AHC Accountants & Adviseurs
 GEWAARMERKT VOOR
 IDENTIFICATIEDOELEINDEN
 16/6/2021

Balans per december 2020

Stichting van de Familieleden

	31-12-2020	31-12-2019
	€	€
Materiele vaste activa	847	1.301
Vorderingen en overlopende activa	25.000	27.041
Liquide middelen	31.921	32.052
Totaal activa	57.768	60.394
Bestemmingsreserve	-15.009	-11.964
Langlopende schulden	57.700	63.450
Kortlopende schulden en overlopende passiva	15.077	8.908
Totaal passiva	57.768	60.393

AHC Accountants & Adviseurs
Postbus 917
2700 AX Zoetermeer
085-760 8100

AHC Accountants & Adviseurs
GEWAARMERKT VOOR
IDENTIFICATIEDOELEINDEN
16/6/2021